

متن پرسش

سلام استاد: وقتتون به خیر می‌خوام یه کم با شما درد و دل کنم. دانشجوی پزشکی هستم. انگیزه‌ی کافی برای درس خواندن ندارم و هر ترم که شروع میشه به خودم قول میدم که دیگه از این ترم درس بخونم ولی همین طوری اوقات به بطالت سپری میشه و آخر ترم هم می‌بینم که چند تا درس رو افتادم. معمولا ایام امتحانات پرفشارترین ایامی هست که سپری می‌کنم و آرزو می‌کنم هرچی زودتر تموم بشه. نمی‌دونم مشکل از کجاست؟ بعضی وقتا با خودم فکر می‌کنم مقصر منم، گاهی اوقات هم تقصیرات رو می‌ندازم گردن محیط و سیستم آموزش پزشکی که بیخودی به دانشجویها سخت میگیره و یک دریا اطلاعات بی‌ارتباط با پزشکی به خورد دانشجویها میده. استاد عزیز آیا واقعا شأن من به عنوان یک انسان اینه که شخصیتم زیر نمرات دروس دانشگاه خورد بشه؟! من چرا اینجوری هستم؟ هیچ انگیزه‌ی ثابت و پایداری برای درس خواندن ندارم. هر وقت که می‌خوام خودم رو از شر فکر کردن به نمرات درسی و امتحان آخر ترم خلاص کنم موفق نمی‌شوم. دوست دارم اصلا نمره و معدل برام مهم نباشه و برای سربازی امام زمان (عج) درس بخونم ولی موفق نمیشم و شکست می‌خورم. استاد دیگه خسته شدم از این همه زمین خوردن.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره «یا مکن با پیل‌بانان دوستی / یا بنا کن خانه‌ای در خورد پیل.» یا باید با جدّیت تمام این دروس را با کم و زیادش فوق نظر به نمره و امتحان بخوانید و خود را در این مسیر ادامه دهید، یا مسیر خود را عوض کنید. جان‌کندن، شرط راه نیست. موفق باشید